

Underlag för I/A-punkt om den europeiska utredningsordern (EIO:n)

Rubrik: Europaparlamentets och rådets direktiv om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området. (första läsningen)
– Antagande av rättsakten

Dokumentnummer: 7336/14 CODEC 659 COPEN 84 EUROJUST 57 EJN 38+ ADD 1 PE-CONS 122/13 COPEN 230 EUROJUST 137 EJN 75 CODEC 2838

Ansvarigt statsråd: Beatrice Ask

Tidigare behandling i riksdagen: 2013-04-25 (justitieutskottet), 2012-11-20 (konstitutionsutskottet) och 2011-12-09 (EU-nämnden)

Tidigare behandling vid rådsmöte: 2013-03-07/08 vid rådets möte (rättsliga och inrikes frågor)

Avsikt med behandlingen i rådet: Rådet föreslås anta direktivet.

Hur regeringen ställer sig till den blivande A-punkten: Regeringen avser att rösta ja till att rådet antar Europaparlamentets och rådets direktiv om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området. Regeringen avser också att ansluta sig till en deklaration tillsammans med tio andra medlemsstater.

Bakgrund: År 2010 presenterade Sverige tillsammans med sex andra medlemsstater ett förslag till direktiv om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området. Direktivet syftar till att förbättra det straffrättsliga samarbetet mellan åklagare och domstolar inom EU rörande bevisinhämtning under förundersökningar och rättegångar. Tanken är att direktivet ska ersätta en mängd olika konventioner och rambeslut på området och istället skapa ett heltäckande instrument för bevisinhämtning baserat på principen om ömsesidigt erkännande, i enlighet med målsättningarna i bland annat Stockholmsprogrammet.

Vid rådsmötet för rättsliga och inrikes frågor i december 2011 enades rådet om en allmän inriktning för direktivet. Under hösten 2013 nåddes en principöverenskommelse med Europaparlamentet och den 27 februari 2014 röstade Europaparlamentet för ett antagande vid en omröstning i plenum.

Genom direktivet ska en europeisk utredningsorder kunna utfärdas i syfte att hämta in bevisning som finns i en annan medlemsstat. Det kan t.ex. röra sig om att hålla förhör med vittnen eller brottsoffer, att ta egendom i beslag eller att genomföra en husrannsakan. Förslaget är i princip grundat på en skyldighet för den verkställande

staten att inom en viss tidsfrist erkänna och verkställa utredningsordern, under förutsättning att någon av direktivets vägransgrunder inte är tillämpliga.

Till beslutet om att anta Europaparlamentets och rådets direktiv om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området önskar elva medlemsstater inkl. Sverige föga en deklaration i vilken kommissionen uppmanas att överväga hur man kan ersätta även rådets rambeslut 2008/978/RIF om en europeisk bevisinhämtningsorder i förhållande till samtliga medlemsstater, och inte bara de 26 medlemsstater som kommer att vara bundna av direktivet om en europeisk utredningsorder.